

Håbsbekendelse (orgel, solist og kor)

Vi håber, at de mennesker vi har mistet
blev skabt og elsket af dig, Gud, der altid er større
vi håber, deres liv blev helt nok
selvom de ikke fik det hele
vi håber, deres glæde blev stor nok
selvom den ikke rakte ind i evigheden
vi håber, at vi gjorde nok for dem
selvom vi sikkert kunne have gjort mere

Vi håber, at de mennesker vi har mistet
endnu er elskede, som da vi kunne elske dem
vi håber, du selv tager om dem
når vores arme ikke rækker
vi håber, du elsker dem højt i himlen
når vores egen kærlighed råber forgæves
vi håber, at du selv tog over, Gud,
i det øjeblik vi sad tavse tilbage

Vi håber, at den kærlighed, du har givet
og som overlever det menneske, vi har mistet
må åbne vores stille veje
og finde nye virkesteder
vi håber, du vil give os kræfter
og livsmod fra de minder, vi bærer med os
vi håber, at du vil gå ud med os
i det liv vi ikke kan bære alene

Udgangsbøn

Postludium

Allehelgen

Dagen hvor vi mindes de døde.

Og takker for det, der var.

Og det der er.

Og det der kommer.

Hjortshøj kirke, november 2011

Ringning

Indledning v/ præsten

Gudstjenesten begynder med 3 x 3 bedeslag

Introitus (orgel og kor): *November*

November er kommet

små er vi, vi som har mistet

Skæbnen slår sin aftenrøde bue fra hånd til hånd

blandt alle os der mindes

og er forbundne af døden

men jo mørkere dage, jo stærkere håb

bag de lys vi tænder

Allehelgen

Indgangsbøn

Salme 729: Nu falmer skoven

Bøn

Bibelsk læsning med kort indledning:

Johannes Åbenbaring 21, 1-7 (Menigheden rejser sig)

Salme 571: Den store hvide flok

Læsning: Romerbrevet 8, 38-39 (Menigheden rejser sig)

Trosbekendelse

Tekst: Saligprisningerne, Matt 5, 3-12 (Menigheden rejser sig)

Prædiken og kirkebøn (forbøn)

Motet: *Alting har sin tid på jorden*

Alting har sin tid på jorden, livets øjne lukkes

vi er alle bittesmå i dødens øjeblik

men ved allehelgenstid skal sorgens tunge rose

samle os i glæden over alt det liv, vi fik

kærligheden glæder sig og kærligheden græder

den har gjort os levende og ude af os selv

det er den der folder sine vinger ud i sorgen

og gir alting mening, mens vi hvisker én farvel

derfor vil vi takke dig for livet, der er omme

for din skjulte varetægt af dem, vi savner her

kærligheden stråler gennem allehelgens mørke

længere end vi kan tro og se i alt der sker

Oplæsning af navne. For hvert navn tændes et lys

Bøn

Salme 552: Nu har du taget fra os

Nadver (undervejs synges Salme 439, vers 1)

Salme 474: Jesus Krist, du gav os livet

Slutkollekt

Velsignelsen (Menigheden rejser sig)

Meddelelser